לימא קסבר היה בקדשים לא מחלל: פי' דלמי לתרומה לחודה מחלל ליה לימא קסבר היה בקדשים דכולה פרשתא לתרומה קדשים ומדכתיב בתרומה הקדשים שמע מינה למזרם מן הקדשים שמע מינה ואם מחמר ולימא דכוליה להכי מחלל עומר שלין מזהיר לזוזי ושוק ולמר לגיעו ילמוד דפשטא דקרא לחייבי בתרומה דחייבי כה בכל הפרשה:

רבי עקיבא דדרים ויין. בסנהדרין פרק מרבע מיטות (דף נג.) (רבי) שמעתל לחי בה וכה לחי דורס:

כמאן כר' עקיבא דדרים ויין. הק' הכ' מפה מרינבסטול"ע דמתן תנא דפליג עליה דר' עקיבא התם גבי בה וכה בכ' לרבע מיטות (שם דף נג:) רבי שמעתל והתם בהיות שמעתל גופא למרינן ור' שמעתל לחי בה וכה מלי דרים ויה לרבות בה בעלי מומין מלמד דר' שמעתל נמי דרים ויו ויפרך הש"ס כמאן כרבי עקיבא דדרים ויו דמוקי ויו לזוכה לרבות בפומה ולא מצריך לרבות בה בעלי מומין והוא הדין דמרבה הכא לויה וישראלית מבל רבי שמעתל דמצריך התם לרבות בה בעלי מומין כדקתמר לפי שמלינו שחילק הכתוב בין מומיפים לבעלי מומין יכול נחלוק בבעוחיהן ת"ל יהא צריך כאן לרבות בה בעלי מומין ולא מצריך לרבות בה לויה וישראלית דלא מלינו טוקמים לרבות לויה וישראלים וק"ק בסמוך דקתמר ר' יוחנן משום ר' שמעתל מנין לשוכד כוכבים ועבד כוכבים על כהנת לויה וישראלים ט'. ומבניען *(ליה) לויה וישראלים מוכח ופריך כמאן כרבי עקיבא דדרים ויו מפי הוא ליה לאקשויי דר' שמעתל אדר' שמעתל דהיכי דרים מוכח ליה וישראלים והא מיצטריך לבה בעלי מומין כדדרים התם ומ"ש דלא נקט הכא ר' עקיבא לאפוקי ר' שמעתל דהא ר' שמעתל נמי דרים ויו אלא לאפוקי אחר אחרים דלא דרסי ויו בעלמא מדע דלא קאמר אפי' חימא רבי שמעתל אלא לאפוקי חימא רבנן ועוד ים לומר דר' שמעתל לא דרים ויו והא דקאמר בסנהדרין (שם:) ורבי שמעתל אפי' בה וכה אפי' עביד ליה לא מסיק הכי אלא דרבי שמעתל לעולם דדרים ויו:

עובד כוכבים ועבד דלאו בני היה נינהו לא ליפסלו. פירש בקונטרס דה"ה ה"מ למימר נמי מייבי כריתות לא ליפסלו אלא עובד כוכבים ועבד משום דחייבי בהו לעיל דקתני כותי דהייט עובד כוכבים וכמתני' (נקמן דף סה:) תנן התם עובד פוסל משום כיאה ומתני דפסלי מדר' יוחנן כו', ומהאי קרא משמעי נמי מייבי כריתות ונ"ל דכל היכא דקתני כותי לאו בשאיכו עובד כוכבים נקט ליה אלא לפסולא בעלמא כי היכא דתנן (קדושין דף פה. ופה:) גבי עובד כוכבים שמוכר ואוכלי נעבדה (כתובות דף כה. ושם) דתנן התם על הממזרת והנתינה והכותים ים להן קשם ודייקינן בפ' שור שנגח ד' וה' (ב"ק דף נה: ושם) דקסבר כותים גירי אמת הן מדים להן קשם ועוד ר' יוחנן משום ר' שמעתל דנקט עובד כוכבים ועבד לאמלי לא נקט מייבי כריתות ונראה לר"י דפסיעתא ליה להש"ס דעיקר קרא דלאים זר חייבי מייבי כריתות כדאמר פ' עשרה יוחסין (קדושין דף עה:) גבי עובד כוכבים ועבד הבאת ממזר הוי מיפסל בביאתו מיבעיא ואפילו לר' יהושע דלא הוי ממזר מחייבי כריתות מ"מ כיון דמחייבי חביבי לאוים זר ואפי' לאחם מייבי כריתות דלא הוו זר אלמא מיעקרא קרא דעיקר כריתות חייבי וכבי פרוך ואימא נבעלה לפסול לה מייבי כריתות דוקא ולא מייבי לאוין ומשני כי הניא אמר רחמנא לרבות מייבי לאוין ומיהו מייבי לאוין כיון דלא מחייבי בעינן דליהוי זר אלמא מעיקרא כדלקמן ופריך עובד כוכבים ועבד דלאו בני היה נינהו לא ליפסלו דלא אחרבו מכי הניא וזרים נמי לא ליקרו לאין בהם ממזרות ולא מחייבי לאין בהם אלא לאו בעלמא ומשני לפסלו מדרבי ישמעאל מכל מייבי כריתות לא נפקי מהתם דכתי אלמנה וגירושה הוו לאחריני הלא מלאים זר ועיקר קרא בדידהו משמעי:

עובד כוכבים ועבד. ול"ת והא מיצטריך למכתב לאמה וגרושה לומר שחוזרת כשנתאלמנה או נתגרשה וי"ל דל"ל לכתוב חד מיניהו דלים ליה לריכותא דר' עקיבא דבסמוך ומדכתב תרוייהו דרים נמי שים לו לאלמנת וגירושין יאלו כו' ואימא

לר א מיי' פ"ו מהל' מחוסרי הלכה ב:
לה ב מיי' שם הלכה ו:
לו ג מיי' שם הלי ח:

מגלה
אשכנז - סיכות ביניים
נוטה
אנין בגיאות פסול פיסל מלינטא לבכורה
מגלה
(מיוחד) הגהות הב"ח
תשלומי (ה) רש"י ד"ה אבל וכו' פרק לאחם מוכד טוכים ובמלאכתם וכו': (ב) בא"ד חייבי כריתות לא כל שכן ועוד פל' אמרי':
נחיר

הפי מיבעי ליה לנופיק. נלך נמור, לכל לך לללמן זרע היה מיעבריכת "וכת כהן" נאסרה: "ולא זה ולא זה בחיבי. "ולא זה" לא יחלל קרא "לא יחלל" (ויקרא כג) ועוד גבי בת כהן כחיב ואשה לא ונו' מלמד שהכל מחלל ולא זה לא יחלל בו (שם) ומהכא מיפוק ליה לבת כהן הגשחת ליעבריכת תורה אור לאסרה אחת בעולה לתרומה: **דרבי יוסי בר' חנינא.** בפרק הערל להחיר לוכן בתרומה: **ואלבי.** הלי לבתי (נזיר דף כה. ונקמן שב ופא). כהן כי אחיה" מיבעי ליה לגיקומין גמוריה ולאחמוטינן בקהיל אחרת לבית אביה במיחת הבעל וחרע אין לה אינה אוכלת לחזה וקוק של שלמים לאחל כשאר אחיות הכוהנים כדכתי' אחה וכנין וכטוחין (ויקרא י): **משבחת.** ויקרא כ. **לכהנים.** ד"מפסלה לתרומתה בבית אביה: **פסול: כדמ"ר אחא.** בפ' יש מוחרות: **ר' עקיבא דורש ויו.** בסנהדרין בפרק ד' מיכות (ד' נא:) ישמעתל אחי בה וכה אחי דורס: **כולי וכה קרא ירבה הוא.** [נקמן שם.] הלא כחיב לעיל מיניה "וכהן כי יקנה נפש ונו' ויליד ביתו" ומלי למכחב לבבריה 'וכי אחיה לוים זר': **נבחונה מלגן.** [ג"י שם שם. עכ. סנהדרין כה. נא. יומא סה. סוטה כה. מנחות נא. שם:] מכלל לוה לבהן משבחת עלה פסול: **מלמד לא.** בחמיה והא משבחת לה דקאכלה בשביל בנה בשביל בנה קא: ומה כהנת דבקדושה דנפשה אבלה פסיל לה, לוית וישראלית דלא אבלה אלא בשביל בנה לא כ"ש הניא הנותנת: **כהנת.** דקדיש נופה פסיל לה, הא (ג) דלא קדיש גופה לא פסיל לה אלא לבהונה ק"ו מגרושה: ומה גרושה שאסורה בתרומה אינו אסורה לבהונה זו שאסורה בתרומה אינו דין שפסולה לבהונה זו מוהירין מן הדין? *גלמ"ל מילתא בעלמא הוא שאמא נבעלה לפסול לה=חייבי כריתות: **רבי אחאי** אמר רחמנא הנך דאית בהו הויה חייבי כריתות לאו בני הויה, אלא עובד כוכבים ועבד לא ליפסלו: פסלי מדרבי ישמעאל-דא"ר יוחנן *משום רבי ישמעאל מנין לעובד כוכבים ועבד על בת ישראל ועל כהנת ולויה שפסלוה: שנאמר °ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה "וגו' מ

כריתות ל"ג: **מי סבי.** לימא קרא דוקא כני קידושין נקט ועובד כוכבים ועבד לא פסלי וה"ה דמי נמי למימר מייבי כריתות לא ליפסלו אלא משום דחייבי בהו לעיל דקתני כותי טובד כוכבים ומכחיבין (נקמן דף שם:) תנן התם עובד פוסל משום כיאה: עבד כנעני ליה קדושין דכתיב (בראשית כג) "עם התמור" עם הבומה לחמור, עובד כוכבים ליה קידושין דתנן (סנהדרין דף נה:) הבא רעהו פרט לגחנה (ג) ולחחריס) ובסמוכות דרב לחחי *יליף לה מדחני רב חנינא קדושין נמי מ"ם דלא חני להו לעיל ומצי *כי אחיה דרב לחחי אסור לבא בקהל אסור אבל אשה מותרת - ואוהב (ר"י דוקא ביהב בי דאי אסור מדרבנן

ומשני דלעולם לא ליפסלו ומיהו לא ליפסלו דלא אחרבו מכי הניא וזרים נמי לא ליקרו לאין בהם ממזרות ולא מחייבי לאין בהם אלא לאו בעלמא ומשני לפסלו מדרבי ישמעאל מכל מייבי כריתות לא נפקי מהתם דכתי אלמנה וגירושין הוו לאחריני הלא מלאים זר ועיקר קרא בדידהו משמע: **עובד** כוכבים ועבד דלאו בני היה נינהו לא ליפסלו. פירש בקונטרס דה"ה ה"מ למימר נמי מייבי כריתות לא ליפסלו אלא עובד כוכבים ועבד משום דחייבי בהו לעיל דקתני כותי דהייט עובד כוכבים וכמתני' (נקמן דף שם:) תנן התם עובד פוסל משום כיאה ומתני דפסלי מדר' יוחנן כו', ומהאי קרא משמעי נמי מייבי כריתות ונ"ל דכל היכא דקתני כותי לאו בשאיכו עובד כוכבים נקט ליה אלא לפסולא בעלמא כי היכא דתנן (קדושין דף פה. ופה:) גבי עובד כוכבים שמוכר ואוכלי נעבדה (כתובות דף כה. ושם) דתנן התם על הממזרת והנתינה והכותים ים להן קשם ודייקינן בפ' שור שנגח ד' וה' (ב"ק דף נה: ושם) דקסבר כותים גירי אמת הן מדים להן קשם ועוד ר' יוחנן משום ר' שמעתל דנקט עובד כוכבים ועבד לאמלי לא נקט מייבי כריתות ונראה לר"י דפסיעתא ליה להש"ס דעיקר קרא דלאים זר חייבי מייבי כריתות כדאמר פ' עשרה יוחסין (קדושין דף עה:) גבי עובד כוכבים ועבד הבאת ממזר הוי מיפסל בביאתו מיבעיא ואפילו לר' יהושע דלא הוי ממזר מחייבי כריתות מ"מ כיון דמחייבי חביבי לאוים זר ואפי' לאחם מייבי כריתות דלא הוו זר אלמא מיעקרא קרא דעיקר כריתות חייבי וכבי פרוך ואימא נבעלה לפסול לה מייבי כריתות דוקא ולא מייבי לאוין ומשני כי הניא אמר רחמנא לרבות מייבי לאוין ומיהו מייבי לאוין כיון דלא מחייבי בעינן דליהוי זר אלמא מעיקרא כדלקמן ופריך עובד כוכבים ועבד דלאו בני היה נינהו לא ליפסלו דלא אחרבו מכי הניא וזרים נמי לא ליקרו לאין בהם ממזרות ולא מחייבי לאין בהם אלא לאו בעלמא ומשני לפסלו מדרבי ישמעאל מכל מייבי כריתות לא נפקי מהתם דכתי אלמנה וגירושין הוו לאחריני הלא מלאים זר ועיקר קרא בדידהו משמע: **מייבי כריתות לאו בני היה נינהו.** בקדושין בפרק החומר לחביהו (ד' מז:): **שפסלוה.** מן המרומה: **מי שים לו מלמנה וגירושין כה.** מי קורא בה ומכה לא בית חביה מלמה חביה מחכל"ל ולא מעובד כוכבים ועבד.

גליון השי"ם
גמ' מ"ב לכחוב קרא היה. פיין לעיל דף מ ע"ב מ"ב ויכחוב שם גבי מילחא בעלמא הוא. עיין ערכין ס"ב ע"ב דמכול יום ויעין מכחובות דף עו ע"ב: